პროლეტარიანო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მეგობრული რესპუბლიკის საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ოთხშაბათი, 3 დეკემბერი, 1947 წ. № 240 (8024). ფასი 20 კაპ.

ДЦЕС ГАЗЕТИШИ:

საბჭოთა ხალხის ურღვევი ერთიანობა — მოწინავე (1-ლი გვერდი).

ხუთწლედი—ოთხ წელიწად ში! (1-ლი გვერდი).

ი. ბ. სტალინის თხზულებათა მეექვსე ტომი (მე-2 გვერდი).

მზადება ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის (მე-3 გვერდი).

საბარეო საქმეთა მინისტრის საბჭოს ლონდონის სხდომაზე (მე-3 და მე-4 გვერდი).

უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

საბჭოთა ხალხის ურღვევი ერთიანობა

მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების არჩევნები დიდი მნიშვნელოვანი პოლიტიკური მოვლენაა ჩვენი ხალხის ცხოვრებაში. ადგილობრივი საბჭოები მასებთან ყველაზე ახლოს დგანან, ყველაზე მტკიცედ ერთან დაკავშირებული. ხალხი ყოველდღიურად ხედავს მათ მუშაობას, მათი ნაკლოვანობის დადებით მხარეებსა თუ ნაკლს. ხალხი უშუალოდ ამოწმებს ხალხს, თუ როგორ ემსახურებიან ადგილობრივი საბჭოები, მათი მუშაკები ხალხმშვილთა საქმეს, საბჭოთა სამშობლოს საქმეს.

ხალხს სურს ადგილობრივ საბჭოებში ირჩიოს ისეთი ადამიანები, ვინც წარმატებით გაუძღვება ჩვენს ფაბრიკა-ქარხნებს და ახალშენებლობებს, ელექტროენერგეტიკასა და მტს-ებს, მთელ ეროვნულ მრეწველობასა და ტრანსპორტს. ხალხს სურს ადგილობრივ საბჭოებში ირჩიოს ის ადამიანები, ვინც ბოლო თავის ძალებს მოახმარს ჩვენი ეროვნული ეკონომიკის ინტენსიფიკაციას, ეკონომიურობას, ეამაქვენიერებას, მშრომელთა ტექნიკურად და კულტურული დონის ამაღლებას, მეცნიერების, ხელოვნებისა და ლიტერატურის განვითარებას, სოციალისტური სამშობლოს შემდგომ გაძლიერებას.

სურდეს ეს სურს ჩვენს მთავრობასაც, ჩვენს პარტიას, ხალხთა ბელადსა ამხ. სტალინს. ჩვენს ქვეყანაში ხალხის ინტერესები და სახელმწიფოს ინტერესები საყოველთა ერთმანეთია — ეს რაც სურს ხალხს, სურს სახელმწიფოსაც, რაც სურს სახელმწიფოს — სურს ხალხსაც. ამაშია ჩვენი სახელმწიფოს, ჩვენი ხალხის სიძლიერე. ამით განსხვავდება ერი ყოველი სოციალისტური სახელმწიფოსგან.

მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების პირველი არჩევნები, რაც სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე ჩატარდა, თოთქმის წელი გავიდა. ამ ხნის მანძილზე დიდი ისტორიული მნიშვნელობის მოვლენები მოხდა ჩვენი ხალხის ცხოვრებაში. სამამულო ომი, რომელიც ჩვენს ხალხს თავს მოახვიეს გერმანელმა ფაშისტებმა, საბჭოთა სახელმწიფოს, საბჭოთა წყობილების, საბჭოთა ადამიანების ძალების მძიმე და ფაქიანი გამოცდა იყო. ეს გამოცდა ჩაბარებული ბრწყინვალედ — მტერი გადამტერეულ იქნა, ჩვენმა სამშობლომ ტრიუმფი უმაგალითო გამარჯვება მოიპოვა. ამ საქმეში მცირე როდი ეროვნული დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების როლი. საბჭოები საფრონტო ეფექტს ჩვენი ხალხის გმირულ ომის ფრონტზე დასახმარებლად. ეს ეფექტი მნიშვნელოვანი ნაწილი ადამიანებისა, ეროვნული ხელმძღვანელობა ჩვენი ხალხის ბრძოლის ინტერესებს, ამკაბადა საბჭოები ხელმძღვანელობენ ჩვენი ხალხის ბრძოლის ინტერესებს. ეროვნული ბრძოლების მოგებებისათვის, ახალი ხუთწლეულის დადებათა 4 წელიწადში შესრულებისთვის.

ეს ნიშნავს, რომ მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივ საბჭოებში ამ 3 წლის წინათ არჩეული დეპუტატები ალბათ ბრწყინვნენ თავიანთი ამოცანების ამაღლებულ, რომ მათ გაამართლეს ხალხის ნდობა.

ასეა აუცილებელად გაითვალისწინოს ჩვენი ხალხი, როცა შეუდგება დეპუტატობის კანდიდატთა დასახელებას ადგილობრივ საბჭოებში მათ ასარჩევად.

ამ ორმოცდ ოთხ ოდ ოდ ... ...

Ი. Ბ. ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲗᲮᲖᲣᲚᲔᲑᲐᲗᲐ ᲛᲔᲝᲥᲕᲡᲔ ᲢᲝᲛᲘ

Ⅲ. ᲞᲝᲡᲢᲔᲠᲘᲝᲕᲘ

გამოდის ი. ბ. სტალინის თხზულებათა მეოქვსე ტომი.

ამხანაგ სტალინის ნაწარმოებებმა, რომლებიც მეექვსე ტომში შეეგიდნენ და 1924 წელს არიან დაწერილნი, ისტორიული, გადამწყვეტი როლი შეასრულეს ტროცკიზმისა და სხვა ანტილენინური დაჯგუფებათა იდეურ განადგურებაში, ლენინიზმის დაცვის, დასაბუთებისა და განვითარების საქმეში, ლენინის ანდერძის გარშემო პარტიის დარაზმვის საქმეში. მათ იდეურად შეიარაღეს პარტია და საბჭოთა ხალხი ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის გამარჯვებისათვის საბრძოლველად.

ამ ტომის ნაწარმოებთა მთელი ისტორიული მნიშვნელობა რომ შევაფასოთ, საჭიროა გავიხსენთ 1924 წლის მოთარეები.

ლენინის გარდაცვალება ყველაზე დიდი დანაკლისი იყო პარტიისათვის, საბჭოთა ქვეყნისათვის, მთელი მსოფლიოს მშრომელთათვის. პარტიის მტრები გამორეტებით ჩხაოფნენ: „დასრულდა დიადი ეპოქა“. ტროცკისტები, ზინოვიეველები, ბუხარინელ[illegible] — კაპიტალიზმის ყველა ეს საზიზღარი აგენტები და ლაქიები, სულით მონები, საერთაშორისო კაპიტალის წინაშე მლიქნელობით დაავადებულნი, ცდილობდნენ ჩვენი ქვეყნისათვის უკან, კაპიტალიზმისაკენ დაეხვიეთ.

ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკა მაშინ მძიმე მდგომარეობაში იმყოფებოდა. მართალია, ნგრეგისა და შიმშილობის ყველაზე მძიმე წლები უკვე უკან იყო მოტოვებული. მრეწველობა ნელა, მაგრამ მტკიცედ დგებოდა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის რელსებზე. მტკიცედ ეფოდა პროლეტარული სახელმწიფოს მბრძანებელი მწვერვალები. მაგრამ ჯერ კიდევ მთლიანად არ იყო მიღწეული ინდუსტრიის ომამდელი დონე. მრეწველობა ძველ, ჩამორჩენილ ტექნიკას ემყარებოდა. ჩვენს ქვეყანაში ერთ მილიონამდე უმუშევარი ითვლებოდა. საკონტრაფენტის დაიწყლობით ნახევარი კერძო კაპიტალის, სპეკულანტებისა და ნეპმანების ხელში იყო. სოფლის მეურნეობა მოგვაგონებდა ერთპიროვნულ გლეხურ მეურნეობათა ოკეანეს მათი ჩამორჩენილი შუასაუკუნეობრივი ტექნიკითა. კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები მაშინ მხოლოდ ცალკეულ კუნძულებს წარმოადგენდნენ ამ ოკეანეში. კულაკების ალყა ჯერ კიდევ საკმაოდ მძიმეშეხლილები ძალა იყო.

ამ რთულ პირობებში ამხანაგმა სტალინმა, რომელიც ლენინის ანდერძის ასრულებდა, ბენილიერი შორსმჭვრეტელობით განსაზღვრა ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტური საზოგადოების დიადი მშენებლობის პერსპექტივები, მასშტაბები და გზები, მუშათა კლასის ძალლონე ჩვენი ქვეყნის წინაშე მდგომ დიად ამოცანათა გადასაწყვეტად მიმართა. მოესაუბროდა რა 1924 წლის დამლევს მოსკოვის „დინამოს“ ქარხნის მუშებს, ამხანაგი სტალინი სწერი და: „ეუსურეთ „დინამოს“ მუშებს, ისევე როგორც მთელი რუსეთის მუშებს იმას, რომ ჩვენი მრეწველობა ლიმალეთის გზით ზვიდეს, რომ პროლეტარია რიგეხი რუსეთში უახლოეს ბერიოდში 20-30 მილიონამდე გაიზარდოს, რომ სოფლად კოლეკტიური მეურნეობა აყვავდეს და თავის გავლენას დაეშორჩილოს კერძო მეურნეობა, რომ მაღალ ინდუსტრიად და სოფლის კოლეკტიურობა მეურნეობამ საბოლოოდ შეაკავშირონ ერთ სოციალისტურ არმიად ფაბრიკის პროლეტარები და მიწის შრომელნი...“ (გვ. 321).

იმ პერიოდის საერთაშორისო ვითარებაც რთული იყო. საბჭოთა რუსეთ-ლეკის წინააღმდეგ აპიხერო ინტერვენციის ჩაფუშვის შემდეგ კაპიტალისტური სამყაროს დიპლომატიური ზეგავლენისა და ყბადაღებული „ეკონომიური ულტიმატუმის“ მაგვარი ულტიმატუმების ტაქტიკაზე გადავიდა. საბჭოთა მთავრობის მხლოდ მტკიცე პოზიციამ, რომელიც ახალგაზრდა საბჭოთა სახელმწიფოს სიმტკიცესა და სიმყარეს მოწმობდა, გამოიწვია ის, რომ ულტიმატუმების ხანა შესცვალა 1924 წელს სსრ კავშირის აღიარებამ ევროპის ყველა ოფიციალურ ბანკ კაპიტალისტური სახელმწიფოს მხრივ.

ეს იყო კაპიტალიზმის ნაწილობრივი სტაბილიზაციის წლები. 1918-1923 წლების მოეკვარე რევოლუციური ბერიოდის შემდეგ კაპიტალიზმმა ელვა სცადა ფეხზე დამდგარიყო ბურჟუაზიის რეფორმისტ ნაბოლართა დახმარებით. 1923 წლის შემოდგომისათვის რევოლუციური მოძრაობა ჩახშობილ-ია გერმანიაში, ტალიაში, პოლონეთსა და ბულგარეთში. II ინტერნაციონალის რეფორმისტი ლიდერები, იმისათვის, რომ კაპიტალიზმი გადაერჩინათ, აშინებდნენ მუშათა კლასს რევოლუციის სიძნელეებით, უნერგავდნენ მუშათა კლასს აზრს კაპიტალისტის თანდათანობითი „გაუმჯობესების“ შესაძლებლობის შესახებ, ბურჟუაზიის საეკუნერთი ბატონობის გარღვეულობის შესახებ. საერთაშორისო ოლიგარტია, ყველა ჯურის მენშევიკები ცდილობდნენ მუშათა კლასში ჩაეკლათ საკუთარი ძალის რწმენა, მისი გამარჯვების შესაძლებლობისა და ისტორიული აუცილებლობის რწმენა, ცდილობდნენ უკვდავეყოთ კაპიტალისტური მონობა.

ასეთ საშინაო და საერთაშორისო ვითარებაში გამოქვეყნდა ი. ბ. სტალინის კლასიკური ნაშრომი „ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ“ და სხვა სტალინური ნაწარმოებები, რომლებიც იცავდნენ და ავითარებდნენ ლენინიზმს. ლენინის საქმის დიდი განხეთქილების ამ შრომების გამოქვეყნება იმას მოასწავებდა, რომ მთელი მოწინავეკი კაცობრიობის წინაშე აღმართულ იქნა ლენინიზმის საბრძოლო დროშა, როგორც კაპიტალისტური ჩაგვრისაგან მშრომელთა გასთავისუფლებისათვის ბრძოლაში მუშათა კლასის ავანგარდის საერთაშორისო დროშა. ამხანაგმა სტალინმა მთელი მსოფლიოს გასაგონად გამოაცხადა, რომ დამთავრდა II ინტერნაციონალის ერა და დადგა **ლენინიზმის ერა.** საბრძოლველად გამეფდა ერა გამოწვეული ძველი სამყაროს ყველა ამოლეკილი, კაპიტალისტური მონობის ყველა უამტეოსნო ადვოკატი. გამანადგურებელი ლახვარი ჩაეცა რეფორმისტ ნამოლარებსა და ბერეკეტაზის ყველა იდეოლოგს.

ამხანაგ სტალინის კლასიკურ ნაწარმოებებში, რომლებიც მეექვსე ტომში შეედან, ჩამოყალიბებულია მარქსისტული მეცნიერული ანალიზიდან გამომდინარე დიდი სტრატეგიული გეგმა მუშათა კლასისა და მისი პარტიის მოქმედებისა მთელი ისტორიული ეპოქისათვის, როცა მსოფლიოს რევოლუციური გარდამეშა პრაქტიკულად აღცილებელი და გარდუვალი გახდა. ამ ნაშრომებმა სულიერად შეიარაღეს და აიარაღეს ხალხს ლენინიზმის უკვდავი იდეებით. ამხანაგმა სტალინმა, როგორც ბანგარობს და ავითარებს იმპერიალიზმის, როგორც მომაკვდავი და ძირამაპალი კაპიტალიზმის, ლენინურ ანალიზს, მოგვცა „სტაბილიზებული“ კაპიტალიზმის გადაუწყვეტელ წინააღმდეგობათა მეცნიერულად დასაბუთებული სურათი, მოგვცა ნიმუში იმის შემოქმედებითი მეცნიერული მარქსისტული წინასწარხედვისა, რომ კაპიტალიზმის მთავარი წინააღმდეგობანი კიდევ უფრო მეტად გაორმაგდება და გამწვავდება.

ამ ნაშრომებმა ბრძოლისა ეს ტალღა მიმდინარეობამ მთლიანად დაადასტურა ეს სტალინური წინასწარხედვა.

I.

1923 წლის დამლევს პარტიას სერიოზული ბრძოლის წარმოება მოუხდა სახალხო მეურნეობის აღდგენის სიძნელეებთან, რომლებიც გამწვავდა იმის შედეგად, რომ სამეურნეო ორგანოებში მაშინ მყოფი ტროცკისტები არღვევნენ ფასების საბჭოთა პოლიტიკას. პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა დასახა სამეურნეო სიძნელეთა დაძლევის გზები. გატარდა ფართო მოხმარების საგნების ფასების შემცირება. პარტია შეუდგა ისეთი დიდმნიშვნელოვანი სამეურნეო ღონისძიებისათვის მზადებას, როგორიც იყო ფულის რეფორმა, მტკიცე და მყარ ვალუტაზე, ჩერონეცზე გადასვლა. დაიწყო მზადება ვაჭრობის გასაფართოებლად საბჭოთა და კოოპერაციული ორგანოების სამეულებით, საკონსტრუქციოდ ნეპმანებისა და სპეკულანტების განსადევნად.

ამ გარდატეხის მომენტში, როცა პარტია კრძალ — სამეურნეო კაპიტალის წინააღმდეგ შეტევაზე გადადიოდა, ტროცკისტულმა ოპოზიციამ, რომელიც ნეპმანური ბურჟუაზიის საყვარელა და კაპიტალისტური გარემოცვის აგენტრად წარმოდგენდა, დაიწყო ახალი თავდასხმა პარტიასა და მის ხელმძღვანელობაზე. საბჭოთა სახელმწიფოსა და პარტიისათვის ძნელ დღეებში, როცა პარტიის ბელადი ვ. ი. ლენინი ძმიმე ავადმყოფობის გამო მწყობრიდან გამოვიდა, ტროცკისტები გამოვიდნენ პროგრაკციული „46-ის პლატფორმით“, რომელშიც ისინი ნონსენსმოერ ერიზის, საბჭოთა ხელისუფლების დალუპვას და მოიფხოვდნენ პარტიაში ფრაქციებისა და დაჯგუფებების თავისუფლებას როგორც მდგომარეობიდან ერთადერთ გამოსავალს. ტროცკისტები ცდილობდნენ აღეგებინათ ფრაქციები, რომლებიც პარტიის X ყრილობამ ვ. ი. ლენინის წინადადებით აკრძალა.

ტროცკისტები, რომლებიც კაპიტალისტური გარემოცვისა და შინაური ნეპმანური ბურჟუაზიის „სოციალურ დაკვეთას“ ასრულებდნენ, შეეცადნენ ფეხნარეს ყოველისა შეერყიათ პარტია, როგორც საბჭოთა სახელმწიფოს ხელმძღვანელი და წარმმართველი ძალა, შეეხლებინნთ პროლეტარიატს დიქტატურა. ტროცკისტი იუდები ცდილობდნენ სახელი გაეტეხათ პარტიის ნაცადი ლენინური ალდერებისათვის და სიტყვაგადაკერით საზიზღრად ისე საბედნიერ საქმეს, თითქოს ძველი ბოლშევიკური ვგარღია ხალ II ინტერნაციონალის ადგადგარებული ლიდერების გზით, ცდილობდნენ აეშფოთებინათ ახალგაზრდობა პარტიული კადრების წინააღმდეგ. ეს ცილისწამებლური ჩმახვა და ყეფრილი პარტიის ვითომდა „ადგადგარების“ შესახებ ტროცკისტებს ითმსთის სჭირდათ, რომ დაეფარათ თავიანთი საკუთარი მენშევიკური ადგადგარება, თავიანთი ანტიპარტიული ზრახვები. ინიციატორნენ ეს „ემარტხნე“ ფრაზებით, ტროცკისტები ამავე ჯროს წინადადებას იძლეოდნენ ეტაროვის ბურჟუაზიისადმი კბილურ ბდგომარეობაში ჩავდგარიყავით, საერთაშორისო იმპერიალიზმისადმი დიდ ეკონომიურ დამოძობებზე წვასულიყავით. ტროცკისტთა ძირგამმთხრელი ფრაქციული მუშაობა ხელს უწყობდა პროლეტარული დიქტატურის მტრებს. საბჭოთა ხელისუფლების მოსისხლე მტრები სახლეთარგარეთ ტყუილად კი არ აქებდნენ ტროცკისტებს, რომლებიც ყველაფერს აკეთებდნენ იმისათვის, რომ ჩვენი ქვეყანა კაპიტალისტური რესტავრაციის გზით წაეყვანათ.

იმ დიდ ისტორიულ ამოცანათა შესასრულებლად, რომლებსაც პარტია ისახავს, გადამწყვეტი მნიშვნელობა ჰქონდა და აქვს პარტიის საბრძოლო დარაზმულობას, მის მონოლითურობას. „ჩვენ, კაპიტალიზმის გარეშოცვის ჩვენს ვეთრეგაში, ვვესაჭიროებთ არამეცნე მარტო ერთიანი, მჭიდროდ დარაზმული პარტია, არამედ ნამდვილი ფოლადისებური პარტია, რომელსაც უნარი ექნება გაუძლოს პროლეტარიატის მტრების შემოტევას, უნარი ექნება გაუძღვეს მუშებს გადამწყვეტ ბრძოლაში“, — მიგვითითებდა ამხანაგი სტალინი რკპ(ბ) XIII კონფერენციაზეთ. მოხსენებაში პარტიული მშენებლობის მორიგი ამოცანების შესახებ (გვ. 23).

პარტიამ მთელი ენერგიით გამანადგურებელი პასუხი გასცა ტროცკისტთა ცდებს შეეიროთ და გაეხიწნათ პარტიის რიგები, დაემსხვრიათ მისი ერთიანობა, სახელი გაეტეხთ მისი კადრებისათვის. დისკუსია უდიდესი მეზობანრული სწარმოებდა, ვინაიდან, როგორც ამხანაგი სტალინი ამბობდა, „საქმე ეხებოდა პარტიის სიცდილ-სიცოცხლეს“ (გვ. 253).

ტროცკისტები სასტიკად დამარცხდნენ ეს ბრძოლაში. მათ ხმა მისცა უმეოლესი სასწავლებლისა და დაწესებულებების უჯრედთა ხმოოლ ძცირე რაოდენობამ.

XIII პარტიაზეა კონფერენციამ მოისმინა მოხსენება ამხანაგ სტალინისა, რომელმაც შეაჯამა დისკუსიის შედეგები და გამოაშკარავა ტროცკისტული ოპოზიციის ანტიპარტიული არსი. კონფერენციამ დაამგმო ტროცკისტული ოპოზიცია, როგორც ბოლშევიზმს რეეიზის ცდა და აშკარად გამოხატული ზენოლშერეგუნაზიული გადახრა. ოპოზიციის ქლატფორმა ერთხმად დაამგმო პარტიის XIII ყრილობამაც (1924 წლის მაისი).

მაგრამ პარტიის XIII ყრილობის შემდეგაც ტროცკისტებს არ შეუწყვეტიათ თავიანთი ძირგამმთხრელი მუშაობა. 1924 წლის შემოდგომაზე ტროცკიმ მოაზღინა ახალი ანტიპარტიული გამოხდომა, გამოვიდა თავზედერი ტეზისით „ოქტომბრის ეკეკეთოლეი“, რომელიც თავიდან ბოლოდეე ცილისწამებას წარმოადგენდა. ბოლშევიკური პარტიის მიმართ, მისი ბელადის ვ. ი. ლენინის მიმართ. ტროცკიზმი ცდილობდა პარტიასა და მუშათა კლასში დაენერგა ჩვენი რევოლუციის ძალებსადმი რწმენის, მუშათა და გლეხთა კავშირის საქმისადმი რწმენის, ნეპერი რუსეთის სოციალისტურ რეკონსტრუქციის საქმისადმი რწმენის უმნიშვნელობა. ამხანაგმა სტალინმა გამოაშკარავა ტროცკის ცდა ლენინიზმი ტროცკიზმით შეეცვალა, გამოაშკარავა ტროცკიზმის მენშევიკური არსი.

ტროცკიზმის იდეური განადგურებისა და ლენინიზმის დაცვისათვის უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა ამხანაგ სტალინის განაქმეულ თეორიულ ნაშრომს „ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ“. ეს კლასიკური ნაშრომი ლენინიზმის ენციკლერ, ოსტატურ გადმოეცემისა და თეორიულ დასაბუთებას წარმოადგენს. მან მაშინ შეიარაღა და აბლაც აიარაღებს მთელი მსოფლიოს ბოლშევიკებს მარქსისტულ-ლენინური თეორიის ბასრი იარაღით. ამხანაგმა სტალინმა მთელი მსოფლიოს წინაშე აღმართა ლენინის უკვდავი მოძღვრება, როგორც პარტიის ყოველთა-ძლევეული დროშა.

ტროცკიზმის წინააღმდეგ და პარტიისა და ხალხის სხვა მტრების წინააღმდეგ ბრძოლებში ამხანაგმა სტალინმა პარტია შეამეცადოდა მისი ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, აღიართოვანა და დარაზმა პარტია ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის გასამარჯვებლად შემდგომი ბრძოლისათვის. მთელ ხალხს სოციალიზმისაკენ რომ გასძღოლოდნენ და ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტური საზოგადოება აეგოთ, ბოლშევიკებს უნდა ჰქონოდათ უტყეცელი სიტტკიცე, შეგნებული უნდა ჰქონოდათ განვითარების პერსპექტივები, უნდა ჰქონოდათ თავიანი ძალების, მუშათა კლასის შემოქმედებითი ძალების ღრმა რწმენა. სწორედ ამ თვისებებს უნერგავდა და უნერგავს პარტიას ამხანაგი სტალინი.

ამხანაგმა სტალინმა გვიჩვენა, რომ იდეური განადგურება ტროცკიზმისა, რომელიც ახალი ბურჟუაზიის საყვარი იყო, აუცილებელ პირობა წარმოადგენდა იმისათვის რომ უზარმაზარ-ეველ-ყო შემდგომი ძლევამოსილი წინსვლა სოციალიზმისაკენ. „თუ არ დავამარცხეთ ტროცკიზმი, ისე არ შეიძლება მივაღწიოთ გამარჯვებას ნეპის პირობებში, არ შეიძლება მივაღწიოთ ახლანდელი რუსეთის გადაქცევას სოციალისტურ რუსეთად“, — ამბობდა ამხანაგი სტალინი.

II.

იმ დღეებში, როცა „ბოლშევიკების პარტია, მთელი საბჭოთა ხალხი, მთელი მსოფლიოს მშრომელნი შეაძარწუნა უდიდესმა უბედურებამ — ბრძენი ბელადისა და მასწავლებლის ვ. ი. ლენინის გარდაცვალებან, საბჭოთა II სრულიად საკავშირო ყრილობის ტრიბუნიდან გაისმა ამხანაგ სტალინის დიადი ფიცი, ბოლშევიკური პარტიის ფიცი თავისი ბელადის ლენინისადმი, ფიცი, რომელიც საკუთენებში დარჩენ. ისტორიაში უსაბალითოა უფრო შთაგონებული და დიადი დოკუმენტი, ვიდრე ეს ფიცი. გმირული ბოლშევიკური პარტიისა, მსოფლიოში ყველაზე ტტკეცე და ყველაზე გამოწრთობილი მუშათა პარტიისა, თავისი დამაპატსებლის ლენინისადმი ინის შესახებ, რომ შესასრულებს მის ანდერძს.

ამხანაგმა სტალინმა გვიჩვენა მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობა დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციისა და ვ. ი. ლენინის ხელმძღვანელობით შექმნილი მსოფლიში პირველი საბჭოთა რესპუბლიკისა, რომელმაც მთელი მსოფლიოს მუშათა და გლეხთა ბელმა განთავისუფლების ინიდი აღანთო.

ამხანაგმა სტალინმა შთაგონებული სიტყვებით დაგვიხატა, თუ რაში მდგომარეობს უძლეველი ძალა სოციალიზმის ქვეყნისა, რომელიც მუდამ სალ კლდესავით დგას კაპიტალისტური გარემოცვის წინაშე:

„უზარმაზარ სალ კლდად დგას ჩვენი ქვეყანა, ბურჟუაზიულ სახელმწიფოთა ოკეანით გარემოცული. ტალღები ტალღებზე ეხეთქებიან მას, ემუქრებიან რა წყლეკვით და გადარეკვეხეთ. კლდე კი სულ „შეუწყვეტად დგას. რაშია მისი ძალა? არა მარტო იმაში, რომ ჩვენი ქვეყანა ეყრდნობა მუშათა და გლეხთა კავშირს, რომ ის გამხარტავეს თავისუფალ ერთგნებათა კავშირს, რომ მას იცავს წითელი არმიისა და წითელი ფლოტის ძლიერი ხელი. ჩვენი ქვეყნის სიძლიერე, მისი სიმაგრე, მისი სიმტკიცე მდგომარეობს იმაში, რომ მას აქვს ღრმა თანგარძნობა და ურყევი დახმარება მთელი მსოფლიოს მუშებისა და გლეხების ეულში. მთელი მსოფლიოს მუშებს და გლეხებს სურთ დაიცვან საბჭოთა რესპუბლიკა, როგორც ამხანაგ ლენინის სიიმედო ხელთ მტრების ბანაკში გასროლილი ისარი, როგორც ჩაგვრისა და ექსპლუატაციისაგან თავის დაღწევის იმედი-ნის დასაყრელი, როგორც სიიმედო შუქურა, რომელიც ეჩვენებს მათ განთავისუფლების გზას. მსა სურთ ზეანარნ ის, და ისინი ნებას არ მისცემენ ემმაფლეებისა და კაპიტალისტებს დაანგრიონ იგი. ამაშია ჩვენი ძლიერება. ამაშია ყველა ქვეყნის შრომელთა ძლიერება. ამაშიეა მთელი მსოფლიოს ბურჟუაზიის უძლურება“ (გვ. 50).

ამხანაგმა სტალინმა პარტიის სახელით ფიცი დასდო, რომ მაღლა ვეეკერეთ და ეწინდოდ დავიცავთ პარტიის ერთ-ერთ დიდ სახელს, თვალის ჩინივით დავიცავთ პარტიის ერთიანობასა, დავიცავთ და განვამტკიცებთ პროლეტარიატის დიქტატურას, მთელი ძალებით განვამტკიცებთ მუშათა და გლეხთა კავშირს, განვამტკიცებთ და გავაფართოებთ საბჭოთა რესპუბლიკების ყავშირს, განვამტკიცებთ წითელ არმიასა და წითელ ფლოტს, დავიცავთ კომუნისტური ინტერნაციონალის პრინციპებისადმი ერთგულებას. პარტია ამ ფიცს ასახავ სტალინის ხელმძღვანელობით ღირსეულად ასრულებდა და ასრულებს.

ლენინის დროშა, პარტიის დროშა მაღლა ასწია და წინ წაიიღო ამხანაგმა სტალინმა — ლენინის წარმონინდა მოწაფემ, ბოლშევიკური პარტიის სუკეთესო შვილმა, ლენინის საქმის ღირსეულმა მეგზურმა და დიდმა განმგრძობმა.

25 წლის მანძილზე ამხანაგი სტალინი ლენინთან ერთად ამენებდა და ქმნიდა ბოლშევიკურ პარტიას. ლენინს და მის ანდერძს არაგინ იცინობდა უკეთესად, ვიდრე იცინობდა თავის დიდ მასწავლებელსა და მეგობარს, თავის საყვარელ უფროს ამხანაგს ილიჩს და მის ანდერძს ი. ბ. სტალინი. ლენინზე მოგონებაში კრებლის ეკუნსანტია საღამოზე ამხანაგმა სტალინმა დაგვიხატა დიადი სახე ლენინისა, როგორც ბოლშევიკური პარტიის შემქმნელისა, უბადლესი ტაბის ხელმძღვანელისა, ჩვენი პარტიის მთის ანდერძისა, რომელიც ბრძოლაში უშიშარი იყო და რომელსაც გამბედულად მიპყავდა პარტია რუსეთის რევოლუციური მოძრაობის უკანა ბაზეთ, რევოლუციის გენიოსისა, „ახალი მასების ახალი ბელადისა, კაცობრიობის ულრმესი „ქვედაფენების“ უბრალო და ჩვეულებრივი მასების ბელადისა“ (გვ. 55).

ამხანაგი სტალინი მაზნეებარე საყვარულით გვიხატავს ლენინის ისეთ თვისებებს, როგორიცაა უბრალოება და თავმდაბლობა, დარწმუნებული არარეფულებრივი ძალა, ლოგიკის უძლეველი ძალა ლენინის სიტყვებში, ლენინის ულიდესი მამაცობა, მისი სიძულვილი მოწუწუნე ინტელიგენტებისადმი, საკუთარი ძალების ირწმენა, გამარჯვების რწმენა. ამხანაგი სტალინი ნებავ, არ შეიძლება ამ ადამიანებ, როგორ აზღვევდა ეგი პარტიას შესაძლო მოულოდნელობათაგან.

პარტიის ისტორიის მაგალითებით ამხანაგი სტალინი მეფიდიდ გვიჩვენებს ლენინის მაღალ პრინციპულობას. „პრინციპული პოლიტიკა ერთადერთი სწორი პოლიტიკაა“, — გვასწავლიდა ლენინი. ლენინის ღრმა პრინციპულ პოლიტიკას რევოლუციური მარქსიზმის მხარეზე გადმოყავდა პროლეტარიატის საუკეთესო ელემენტები.

მასების შემოქმედებითი ძალებისადმი ღრმა რწმენა, ლენინის დაუღალავი მოწოდება — ვეეეს ყველა მასებისაგან, ვეეეს ყველა ბელადისაგან, ბრძოლის პრეტენეკეთ გამოცდილება, რევოლუციური თეორიის შუქით გაგვნეშენენ მათი მოქმედება, — ეს ვინაკეთერებელი თვისებაა ლენინის მოღვაწეობაში მის შესაძლებლობის ამლევადა გაეკიზანინა მასების რევოლუციური შემოქმედება და იგი პროლეტარული რევოლუციის კალაპოტით ზარეთათა.

„ენინალური შორსმჭვრეტელობა, მომავალი ამბების შინაგანი აზრის სწორადდ განჭვრეტის და გამოცნობის უნარი — ეს ლენინის ის თვისებაა, რომელიც ეხმარებოდა მას რევოლუციური მოძრაობისაკენ ახვეულებზე დაესახა და გაეტარებინა სწორი სტრატეგია და გარკვეული ხაზი“, — ამბობდა ამხანაგი სტალინი, ახასიათებდა რა ლენინს როგორც რევოლუციის გენიოსს.

ასეთად დაგვისახა დიდი ლენინის სახე ამხანაგმა სტალინმა თითქმის მეოთხეცდი საუკუნის წინათ. ასეთად იცნობენ პარტია და საბჭოთა ხალხი თვით ამხანაგ სტალინსაც, დიდ პროლეტარულ სტრატეგს, საბჭოთა ხალხის მსოფლიო-ისტორიულ გამარჯვებათა შემოქმედს.

„სტალინი ლენინის საქმის ღირსეული გამგრძობენია, ანუ, როგორც ჩვენს პარტიაში ამბობენ, სტალინი ლენინია ფდეს“ („ი. ბ. სტალინი. მოკლე ბიოგრაფია“, გვ. 240).

III.

„კომუნისტური მანიფესტის“, მარქსიზმის ამ „ქუბანა ქვბის“ შემდეგ მარქსიზმის ისტორიაში არ ყოფილა წიგნი, რომელიც ისე ფართოდ გავრცელებულიყოს, როგორც ამხანაგ სტალინის ნაშრომი „ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ“.

1924-დან 1947 წლამდე ლექციები „ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ“ გამოვიდა 99 ცალკე გამოცემად სსრ კავშირის ხალხთა 46 ენაზე და ყველა ძირითად უცხო ენაზე, აგრეთვე შვედი ი. ბ. სტალინის წიგნის „ლენინიზმის საკითხების“ ყველა გამოცემაში. ლენინის უმნიშვნელოვანეს შრომებთან ერთად ამხანაგ სტალინის ამ ნაშრომმა დიდი ისტორიული როლი შეასრულა მთელ მსოფლიოში, კომუნისტთა იდეური შეიარაღების საქმეში.

კლასიკურ შრომაში „ლენინიზმის საფუძვლების შესახებ“ ამხანაგმა სტალინმა ენინალ მეშკვიდრეობის მთელი იდეური შინაარსი ახალი ისტორიული ეპოქის თვალსაზრისით გვანაზოგადა და განიხილა. ეს მოსაზრებდა ენვანაენენი ნაბიჯის გადადგმას მარქსიზმ-ლენინიზმის მეცნიერების განვითარებაში. ამხანაგმა სტალინმა, მეცნიერების დიდმა კორიფემ, პირველად განსაზღვრა ლენინიზმის ენნა, შეიმუშავა ლენინიზმის მეცნიერება, როგორც მარქსიზმის განვრძობა და განვითარება ახალი ისტორიული ეპოქის, იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციის ეპოქის პირობებში, აღნიშნა ლენინის შრომებში ყოველივე ის ახალი და განსაკუთრებული, რაც ლენინმა მარქსიზმის საერთო საგანძურში შეიტანა.

„ამხანაგი სტალინი შემოქმედებით მარქსიზმის ულდიესი წარმომადგენელია. უფრო მეტიც. ამხანაგი სტალინი ლენინის ბრწყინვალეკ განმგრძობია მარქსიზმის იდეების. შემდგომი განვითარების საქმეში, მარქსიზმისა, რომელის სახელიც ჩვენს დროში — იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციის ეპოქაში — ლენინიზმია...

ამხანაგ სტალინს ეკუთვნის ის ისტორიული დამსახურება, რომ მან ყოველმხრივ დაასაბუთა და განავითარა ლენინიზმის ეს დიადი იდეები, რომლებმაც ჩაუქრობელ შუქურასავით გაანათეს ისტორიული გზა კომუნიზმის ბრძოლისა კაპიტალიზმზე სრული გამარჯვებისათვის“,—სწერდა ამხანაგი ალ. მოლოტოვი თავის სტატიაში „სტალინი, როგორც ლენინის საქმის განმგრძობი“.

ამხანაგმა სტალინმა მოგვცა ლენინიზმის კლასიკური განსაზღვრა: „ლენინიზმი არის იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციის ეპოქის მარქსიზმი“. სტალინის მიერ მოცემული განსაზღვრა ლენინიზმისა, როგორც **იმპერიალიზმის ეპოქის** მარქსიზმისა, ლახვარს სცემდა ლენინიზმის მტრებს, რომლებიც ცდილობდნენ გამოეყვანათ ლენინიზმი ისეთ მოძღვრებად, რომელიც მხოლოდ იმპერიალისტური ომის შემდეგ წარმოიშვა და რომლის გამოყენებაც მხოლოდ რუსეთის ნაციონალურ ეთიარებაში შეიძლება. ლენინიზმის სტალინური განსაზღვრა ნაზგასმით აღნიშნავ-და მის საერთაშორისო ხასიათს. „ლენინიზმი არის ინტერნაციონალური მოელენა, რომელსაც ფესვები აქვს თვალს საერთაშორისო განვითარებაში, და არა მარტო რუსული მოცვლენა“, — აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი (გვ. 70).

ამხანაგ სტალინის მიერ მოცემული განსაზღვრა აღნიშნავს ლენინიზმის ორგანულ კავშირის მარქსის მოძღვრებასთან, **ახასიათებს** ლენინიზმს, როგორც იმპერიალიზმის ეპოქის **მარქსიზმს,** ლენინიზმის ზოგიერთი კრიტიკოსის საწინააღმდეგოდ, რომლებიც ლენინიზმს სთვლიდნენ არა მარქსიზმის შემდგომ განვითარებად, არამედ მხოლოდ მარქსიზმის

(ᲓᲐᲡᲐᲡᲚᲣᲚᲘ ᲨᲔᲛᲓᲔᲛ ᲜᲝᲛᲔᲠᲘᲗ)

მზადება აგვისტოს არჩევნებისათვის

მოწინავე აგიტპუნქტები

ოდესლაც განუწყვეტელ შრომა-ში ბოლოსა ერთგული სახელობის ...ბენ ...ენ ...ენ ...

საგარეო საქმეთა მინისტრების საბჭოს ლონდონის სესიაზე

(დასასრული)

დეს საზეო ხელშეკრულება, რომელიც არ დადუშავს ძველი ფრანკიანელი გერმანიის აღდგენას. მას შემდეგ კი, როდესაც დამთავრდება გერმანიისადმი კონტროლი, მან უნდა იცხოვროს და კიდევაც იცხოვრებს თავისი დამოუკიდებელი ცხოვრებით როგორც დამოუკიდებელი დემოკრატიული, მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფო. ამგვარ უნდა იყოს ამ სასულიერო პოლიტიკა, რომელსაც ეწარმოვენ ეფროპაში მტკიცე დემოკრატიული მშვიდობის დამყარებაზე.

მაგრამ, ბეგინმა და ბიდოს არ დიფუნიათ ოფიციალი ანტიდემოკრატიული წინადადების დაცვა, მაგრამ არც ხელი ეფლიათ მასზე.

მინისტრებმა, შეთანხმებას ვერ მიაღწიეს და ფიდასწყვიტეს შემდეგ სხდომაზე შეეფიდნენ გერმანიის საბჭოი ხელშეკრულების მომზადების პროეექტების შემდგომ საკითხთა განხილვას.

სხდომის დამთავრების წინ ბიდომ განაცხადა, რომ იგი აუცილებელად უნდა გიგზავნოს საფრანგეთს და რომ მის მოადგილედ რჩება კეტე დე ბიერეი.

* * *

როგორც ეკონ ეიდენმიდან, ინგლისს ნარკომს სრული დუმილით ავარა გვიდან სხვა-

მიღანის საყოველთაო გაფიცვის გამო

რომი, 28 ნოემბერი. (საკუთარ). (მიღებულია დგვიანებით). მიღანის პროვინციის ადვოკატურე ტროიელი გადადგომა შესახებ მინისტრთა საბჭოს 27 ნოემბრის გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით, მიღანის მოსახლეობამ და ტალიის ყველა დემოკრატიული ორგანიზაციის ნაცხადსერეთის წინააღმდეგ, მიღანში 26 ნოემბერს ფილიალ გამოცხადდა. საყოველთაო გაფიცვა. რომის საღამოს გაზეთები ეფუშვებიან, რომ მიღანის შპრინტერი დილიდან შეკრულ-ნენ პროფესიტერის ზენობის წინ, სადაც ფილ პირველი ნაბეჭდის გამოგლაბაში მიფიანარეოდა პარტიზანული ბრძოლის აქტიური მონაწილეს, პროფესტ ტროილიადან ქალაქის მოსახლეობის სოლიდარობის მძლავრი დემონსტრაცია. ეე გასპეროსა და შეიტას, მიეტეგავად დემოკრატიული პარტიების მრავალი გიფრთხილებისა, სურო რადიე უნდა დაეკეფინ შესაფერლინ ტროილი სხვა მოგეალი, ქრისტიან დემოკრატიული პარტიის წევრით.

დემონსტრანტები ქუჩაში გამოეფინენ მოთხოვნილი. რომ ტროილი დასტეფინ მის პოსტზეა ალ ლუნენეტიანი "ეკონ ამ ეტნეკა მხლინის ფეტენტორ!" და „ბილანს არ სერს რეკეკეინერი პროტეტიან!"

შუადღისას 5 ათასამა ყოფილმა პარტიზანმა ბილანის ფილიალ ქრისტიანის მეშუბანთან ერთად დაიკავა პროფესტერის, ტელეგრაფის, ტელეფონის სადგურისა და ქალაქის სხვა დაწესებულებათა შენობები.

პროფესტერის კანონიერი შეიერთა სპარტაკტატო მოთანთის ეკონერალური კომიტეტი დემოკრატიული პარტიის, ყოფილი პარტიზანებისა და მეშუბის წარმომადგენელთა შემადგენლობით, პარტიზანების მიერ მიღანის ძირითადი მოსახეკიანის დაკავება მოხდა სრული სახოგადოებრივი სიმშვიდის ვითარებაში. პოლიციის ორგვითარი წინააღმდეგობა არ გაუწევია და, გაზეთების ცნობებით, ბევრი პოლიციელი პარტიზანებთან და ქალაქის მცხოვრებლებთან ერთად ლაკავს პროფესტერის შენობის და სხვა დაკავებულ პროფესტერის პოსტზე.

რომის მთავრობასთან მოსალაპარაკებლად მიღანიდან მიემგზავრება დელეგაცია ქალაქის მერის, გიულიო მეთიოტიანი.

მინისტრების ეკონერალურ კომიტეტს შეეეფინენ კომენსტერი და სოციალისტური პარტიების, სარაკატლუსი და ყველა მასობრივი დემოკრატიული ორგანიზაციის: ტალიელ პარტიზანთა ნაციონალური ასოციაცია, „იტალიელ ქალთა კავშირი", ყოფილ ფრანგელთა ნაციონალური ასოციაცია, შრომის პალატა, „ახალგაზრდობის ფრონტი", კოოპერატივები და საწარმოთა მეფეთ-ადმინისტრატიელთ სპეციალის წარმომადგენლები.

მთავრობამ მიღანის სამხედრო სარდლობამ ფრანგა ეკონომ ყველა ფრეზენტები ქალაქში, მაგრამ, რიგორც ჩანს ბოდი ეფლია ოეუშვანა, მაღალ ბანკონრნის სარდალმა ტროილისთან საუბრის შემდეგ უარი თქვა ეკონა საბოლოოდ ფეხქეფილი. ჯარები ყაზარმებში რჩებიან სრულიად უმოქმედოდ.

შინაგან საქმეთა მინისტრის მთავარეკ მარალი ეკონის მიღანს გიეგზავნა.

რომი, 30 ნოემბერი. (საკუთარ). მიღანის ამბებმა, რაც გამოწვეულია მთავრობის „განკარგულებით პროფესტერ ტროილის გადადგომის შესახებ, გამოიძახეს შინაგან საქმეთა მინისტრის შეხვედა პოლიციაზე. იგი ცდილობდა მიღანში საალაო წესრიგი შემოეკონ, ამბოხის ბმზებმა ცხადყეინ, რომ შეეხანს ყველა ცდა მარალთან დამთავრდა.

როგორც ეკონ ოფიციალურად, მიღანში სამრეტარტო დემონსტრაციების შესახებ პირველ ეკონების მიღებისთანავე მთავრობამ გაწყინეგეფუნა მისი მიღანის გარნიზონის სარდალს ეფერალ კანიეის თავის ხელში ეფო ქალაქის მთელი სამხედრო და სამოქალაქო ძალაუფლება, ქალაქის კომიტეტის ხელმძღვანელებმა კაპიტეინ, გამეტსაფ, რომ საალო წესესის შემოღებამ სერიოზული შეფიგეინ მოაყვანა, ხოლო ფრონტის პალატა მეფეთმა გაგიფიხილა განკარალი, რომ შესაძლოა გიგრძალეფეინ საყოველთაო გიფიცვა. ამის შედეგად კაპიტეინ ეკონ სთქვა: ფეესრეფლენი მთავრობის გარკვეფეფბა და რომში ფეფეშა გიგზავნი, რომ იგი „საალეიროდ არ სთელს. ეკონოს ოკოლოუფეფეა ქალაქში". მიღანში საალო მდგომარეობის შეტმიეფეის ეფლის ჩაშლამ კიიტეფ მთავრობა ფეკან ფიდიფეფ. რომ მიღანში ფეკალალეფი „ფერანიგეფი", რომ ეკონ-ლანში ეკალალეფი „ეკონეფეფ". ეკონ ეკონ ეკონ